

PARLAMENTNÍ
INSTITUT

VYBRANÁ TÉMATA
8/2015

**Předčasné parlamentní volby na Ukrajině,
říjen 2014**

Ing. Mgr. Martin Kuta
Bc. Marek Jedinák

červen 2015

POSLANECKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Vybraná témata 8/2015	2
Úvod.....	2
Předčasné ukončení pravomocí Nejvyšší rady.....	2
Ústavní a politický systém – změny v roce 2014.....	2
Parlamentní volby 2014.....	4
Použité zdroje.....	10

Úvod

Význam předčasných parlamentních voleb na Ukrajině v říjnu 2014 spočíval především v možnosti obnovit legitimitu Nejvyšší rady po událostech na kyjevském náměstí Majdan. Po masových celospolečenských protestech došlo k vynucenému odstoupení tehdejšího prezidenta Viktora Janukovyče, který uprchl do Ruska. Zároveň se rozpadla jeho Strana regionů v Nejvyšší radě.

Vlastní parlamentní volby přinesly obnovení legitimacy Nejvyšší rady, zároveň se potvrdil předchozí trend změny preferencí ve vnitropolitické situaci (posun voličských preferencí proevropských stran více na východ).

Předčasné ukončení pravomocí Nejvyšší rady

K rozpuštění Nejvyšší rady došlo na základě prezidentské pravomoci ukončit předčasně funkční období parlamentu podle čl. 106 odst. 8 ústavy. Podle tohoto článku prezident svým rozhodnutím oznamuje předčasné ukončení pravomocí parlamentu při splnění podmínky podle čl. 90.¹ V šedesátidenní lhůtě od prezidentova rozhodnutí musejí proběhnout parlamentní volby. K ukončení pravomocí Nejvyšší rady (faktická ztráta mandátu) dojde v momentě, kdy se nově zvolený parlament sejde na ustavující schůzi.

V polovině července byly v parlamentu projednávány zákony související s finanční pomocí Mezinárodního měnového fondu. Vládní koalice proevropských stran se na podobě projednávaných zákonů neshodla. To vedlo k rozpadu koalice, z koalice vystoupily strany UDAR a Svoboda. Na konci července 2014 premiér Arsenij Jaceňuk oznámil svou rezignaci. Na konci srpna potom vypršela lhůta, v níž by se v Nejvyšší radě musela vytvořit novou vládu. To se nepodařilo, a proto prezident Porošenko rozhodl o předčasném ukončení Nejvyšší rady.²

Parlamentní volby proběhly 26. října 2014.

Ústavní a politický systém – změny v roce 2014³

První ústava po rozpadu Sovětského svazu byla přijata v roce 1996. V roce 2004 došlo v souvislosti s tzv. oranžovou revolucí k reformě ústavy a snížení vlivu prezidenta.⁴ Po svém zvolení prezidentem

1 Čl. 90 stanovuje, že prezident předčasně ukončí funkční období, pokud 1) se v Nejvyšší radě nenajde dostatečná většina pro sestavení vlády, 2) v šedesátidenní lhůtě se nepodaří sestavit vládu, která by nahradila rezignující vládu, 3) Nejvyšší rada se nedokázala sejít na pravidelné schůzi ve třicetidenní lhůtě.

2 DW.de: Ukraine's Poroshenko signs decree to dissolve parliament, 25. 8. 2014 [cit. 11. 3. 2015]. Dostupný z WWW: <http://www.dw.de/ukraines-poroshenko-signs-decree-to-dissolve-parliament/a-17878512>.

3 Popis ústavního a politického systému viz Mareček, Jan: Vybraná témata 17/2012, Ukrajina: Parlamentní volby 2012. Dostupný z WWW: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=139336>.

4 Parlamentarizace Ukrajiny podle této reformy spočívala ve snížení vlivu prezidenta na sestavování vlády. Vláda nově byla odpovědná pouze Nejvyšší radě.

Mlejnek, Josef: Postavení a role ukrajinského prezidenta od vyhlášení nezávislosti do prezidentských voleb 2010. In: J. Mlejnek (ed). Postavení hlavy státu v postkomunistických zemích: Od pádu komunismu v roce 1989 do roku 2010.

v roce 2010 se Viktor Janukovyč obrátil na ústavní soud, aby přezkoumal, zdali byla ústavní reforma přijata v souladu s jednacím řádem parlamentu. Ústavní soud rozhodl, že se tomu tak nestalo, a ústavní reformu z roku 2004 zrušil. Tím prezident získal svoje předchozí pravomoci, například i možnost jmenovat gubernátory jednotlivých oblastí. V únoru 2014 Nejvyšší rada schválila návrat k ústavě z roku 2004.⁵ Pro návrat ke znění ústavy z roku 2004 hlasovalo 386 poslanců.⁶

Nejvýraznější změnou je způsob jmenování premiéra. Podle čl. 83 ústavy se do měsíce od voleb má ustavit funkční parlamentní koalice, která prezidentovi navrhne budoucího premiéra. Prezident má povinnost do 15 dnů tuto osobu navrhnout Nejvyšší radě (čl. 106 bod 9). Nejvyšší rada hlasuje o premiérovi, ministru obrany a ministru zahraničí⁷ a dalších členech kabinetu ministrů (čl. 85 bod 12). Nejvyšší rada posuzuje a následně schvaluje programové prohlášení kabinetu ministrů (čl. 85 bod 11) a ve vztahu k vládě vykonává kontrolní funkci (čl. 85 bod 13). Nejvyšší rada může vyslovit vládě nedůvěru, a to na návrh jedné třetiny poslanců nebo prezidenta (čl. 87). Vládě je vyslovena nedůvěra, pokud pro takové usnesení hlasuje nadpoloviční polovina všech poslanců.⁸

Ve spolupráci s Benátskou komisí⁹ se dají v dalším období očekávat změny v oblasti státního zastupitelství (prokuratury), soudnictví a decentralizace.¹⁰ Na začátku března letošního roku rozhodl prezident Petro Porošenko o zřízení komise pro ústavu, která by navrhla změny ústavy.¹¹ Činnost komise vyplývá nejen ze současné politické potřeby připravit změnu ústavy, ale také z některých ustanovení druhé Minské dohody, která zajistila zatím nejdéle trvající příměří na východě země.¹² Podle Minské dohody se jedná především o decentralizaci země a tedy garanci zvláštního statusu pro tzv. povstalecké regiony Doněcké a Luhanské oblasti.

Úspěch ústavních reforem závisí na politické podpoře. Všechny tři hlavní politické strany, které vyšly z voleb úspěšně, se staví za ústavní reformy.¹³ Zároveň Benátská komise varovala před tím, aby ústava byla politickým dokumentem pro jedno volební období.¹⁴

Praha: FSV UK, s. 229.

5 Přehled ústavního vývoje viz Tatarenko, Anastasiia: Eine kurze Geschichte des ukrainischen Verfassungsrechts [Verfassungsblog.de], 10. 3. 2014 [cit. 11. 3. 2015]. Dostupný z WWW: <http://www.verfassungsblog.de/a-brief-history-of-ukrainian-constitutional-law/#.VQA8afyG8cF>.

Současná verze ústavy viz Legislativeonline.org: Constitution of Ukraine [cit. 11. 3. 2015]. Dostupná z WWW: <http://www.legislationline.org/documents/section/constitutions>.

6 Interfax.com.ua: Ukrainian parliament reinstates 2004 Constitution, 21. 2. 2014 [cit. 11. 3. 2015]. Dostupný z WWW: <http://en.interfax.com.ua/news/general/191727.html>.

7 Ministra obrany a ministra zahraničí navrhuje prezident premiérovi. Ten je může, ale nemusí začlenit do své vlády.

8 Jednání o vyslovení nedůvěry vládě může být projednáváno pouze jednou každý rok. Jednání o vyslovení nedůvěry nesmí proběhnout ve lhůtě jednoho roku po schválení programového prohlášení po sestavení vlády (čl. 87).

9 Benátská komise (Evropská komise pro demokracii prostřednictvím práva) je poradní orgán Rady Evropy, který poskytuje poradenství v oblasti právního státu.

Venice Commission: Ukraine [cit. 11. 3. 2015]. Dostupný z WWW: <http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?country=47&year=all>.

10 Democracy-reporting.org: Ukraine: The Promise and the Risk of Constitutional Reforms, Briefing Paper 46, March [cit. 11. 3. 2015]. Dostupný z WWW: http://democracy-reporting.org/files/dri_briefing_paper_46_constitutional_reforms_ukraine.pdf.

11 Constitutionnet.org: Ukraine: Once Again at Constitutional Crossroads, 6. 3. 2015 [cit. 9. 6. 2015]. Dostupný z WWW: <http://www.constitutionnet.org/news/ukraine-once-again-constitutional-crossroads>.

12 Jedná se o ustanovení čl. 9 druhé Minské dohody.

K Minským dohodám viz Vybraná témata 6/2015 Mírové řešení východoukrajinské krize (tzv. Minské dohody) - vývoj a současný stav. Dostupný z WWW: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=104415>.

13 Lebduška, Michal: Ukrajina po volbách: Výzvy, příležitost a český příspěvek, Policy Paper 7/2014. Asociace pro mezinárodní otázky, listopad 2014, s. 3.

14 Venice.coe.int: Opinion on the Draft Law Amending the Constitution of Ukraine, 27. 10. 2014 [cit. 9. 6. 2015]. Dostupný z WWW: <http://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD%282014%29037-e>.

Parlamentní volby 2014

Parlamentní volby probíhají podle smíšeného volebního systému.¹⁵ Polovina mandátů z celkového počtu 450 křesel Nejvyšší rady je volena v jednomandátových obvodech prostou většinou. Druhá polovina mandátů je volena v jednom celostátním volebním obvodu.¹⁶ Strana musí celostátně (na úrovni volebního obvodu) získat alespoň 5 % hlasů, aby byla zařazena do přerozdělování mandátů v poměrné složce. Mandáty jsou jednotlivým stranám přiděleny na základě systému volební kvóty, nerozdělené mandáty jsou přiděleny jednotlivým kandidátním listinám podle nejvyššího zbytku.

Z celkového počtu 450 mandátů nebylo obsazeno 12, které jsou určeny pro anektované území Krymu.¹⁷

Politické strany se ziskem mandátu v roce 2014

Lidová fronta (*Народний фронт*) vznikla počátkem září 2014. Stranu zakládal premiér Arsenij Jaceňuk a někdejší předseda Nejvyšší rady Oleh Turčynov. Oba odešli ze strany Baťkyvščina poté, co byla volebním vůdcem do předčasných voleb jmenována někdejší premiérka Julie Tymošenková.¹⁸ Lidová fronta se v předvolební kampani snažila oslovit voliče především nekompromisním postojem k Rusku, silovým řešením separatismu na východě země a proevropským směřováním. Hlavním cílem strany je plné členství Ukrajiny v EU, z toho důvodu strana zdůrazňovala nutnost reformy socio-ekonomického systému země. V ekonomických otázkách strana zdůrazňuje tržní hospodářství.

Blok Petra Porošenka (*Блок Петра Порошенка*) vznikl v roce 2014 spojením stran Solidarita a UDAR¹⁹ vedenou současným primátorem města Kyjeva Vitalijem Kličkem. Volební uskupení představovalo středo-pravicové, křesťansko-liberální hnutí, které zdůrazňovalo proevropské směřování země. Zároveň je hnutí pro mírové řešení situace na východě. Formálně stranu vede Jurij Lutsenko, fakticky je ale vedení přenecháno prezidentu Porošenkovi.

Stranu Svěpomoc (*Самопоміч*) založil před říjnovými volbami starosta západoukrajinského města Lvova Andrij Sadovyj. Strana se profiluje jako proevropská a usiluje o zvyšování obranyschopnosti země a obnovení svrchovanosti nad všemi jejími územími. Strana se staví za silové řešení situace na východní Ukrajině.²⁰ Strana výrazně podporuje lustrace ve veřejném sektoru. Proto přilákala proreformně smýšlející voliče.²¹

15 K vývoji volebního systému viz Vybraná témata PI 17/2012 Ukrajina: Parlamentní volby 2012. Dostupný z WWW: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=139336>.

16 IPU.org: Ukraine Verkhovna Rada (Parliament) – Electoral System. Dostupný z WWW: http://ipu.org/parline-reports/2331_B.htm.

17 Electionguide.org: Ukraine. Dostupný z WWW: <http://www.electionguide.org/elections/id/2805/>.

18 Interfax.com.ua: Yatseniuk elected head of political council of People's Front Party – congress decision, 10. 9. 2014 [cit. 10. 6. 2015]. Dostupný z WWW: <http://en.interfax.com.ua/news/general/222791.html>.

19 Strana UDAR Vitalije Klička byla výrazně aktivní v době proevropských protestů v Kyjevě na přelomu let 2013 a 2014. Vytvořením tohoto volebního hnutí byla završena spolupráce mezi Petrem Porošenkem a stranou UDAR, která mu poskytla předvolební podporu v prezidentských volbách.

Konończuk, Wojciech: Oligarchs after the Maidan: the old system in a 'new' Ukraine [Osw.waw.pl], 16. 2. 2015 [cit. 10. 6. 2015]. Dostupný z WWW: <http://www.osw.waw.pl/en/publikacje/osw-commentary/2015-02-16/oligarchs-after-maidan-old-system-a-new-ukraine>.

20 Po svém zvolení v parlamentu usilovala o přijetí usnesení, podle kterého Ruská federace podporuje separatisty na východě země, a tedy ohrožuje svrchovanost Ukrajiny.

Samopomich.ua: Hopko: Ukraine stands up not against the militants, but against another state that is occupying its territory, 28. 1. 2015 [cit. 10. 6. 2015]. Dostupný z WWW: <http://samopomich.ua/en/hopko-ukrajina-protystojit-ne-bojovym-am-a-inshij-derzhavi-yaka-okupuje-ji-terytoriji/>.

21 Europarl.europa.eu: Ukraine: political parties and the EU, Members' Research Service, January 2015. Dostupný z

Opoziční blok (*Опозиційний блок*) byl založen v září roku 2014 šesti rozdílnými skupinami, které měly silné vazby na předchozí vládu bývalého prezidenta Janukovyče. Strana se prezentuje jako reprezentant východního průmyslového jádra země. Jedná se o stranu sociálně-liberální. Opoziční blok žádá mírové řešení situace na Donbasu, strana proto představuje nejsilnější proruskou stranu v současném parlamentu.²² Předsedou strany je Jurij Bojko, bývalý vicepremiér a ministr energetiky během vlády prezidenta Janukovyče.

Radikální strana (*Радикальна Партія*) byla založena v roce 2010, od roku 2011 je jejím předsedou populistický politik Oleg Ljaško. Program strany je značně populistický, protože se jedná o prvky liberální s důrazem na ukrajinskou svrchovanost a národní svébytnost, v rozporu s tím je ale její proevropské směřování. Strana zdůrazňuje silové řešení situace na východě země. Strana je finančně podporována ukrajinskými oligarchy.²³

Stranu Bat'kivščina (*Батьківщина*) založila v roce 1999 Julia Tymošenková. Strana Vlast patřila mezi hlavní politické síly na ukrajinské scéně až do roku 2014, kdy ji opustil současný premiér Arsenij Jaceňuk. Strana je středo-pravicová, proevropská a obhájí vojenské řešení konfliktu na východě země.²⁴

Strana Svoboda (*Свобода*) je krajně pravicová, nacionalistická strana. Navazuje na národně socialistické hnutí, které vzniklo v polovině 90. let minulého století.²⁵ Předsedou strany je Oleh Tjahnybok.

Výsledky parlamentních voleb 2014

Volební výsledky parlamentních voleb jsou zobrazeny v tabulce 1. Strany jsou seřazeny podle procenta získaných hlasů v poměrné složce. Strana Svoboda sice nepřekonalala uzavírací klauzuli, ale ve většinové složce získala mandáty v jednomandátových obvodech.

Tabulka 1: Výsledky parlamentních voleb, říjen 2014

WWW: [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2015/545714/EPRS_ATA\(2015\)545714_REV1_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2015/545714/EPRS_ATA(2015)545714_REV1_EN.pdf).

22 Olszański, Tadeusz: Ukraine's political parties at the start of the election campaign [Osw.waw.pl], 17. 9. 2014 [cit. 10. 6. 2015]. Dostupný z WWW: <http://www.osw.waw.pl/en/publikacje/analyses/2014-09-17/ukraines-political-parties-start-election-campaign>.

23 Olszański, Tadeusz: Ukraine's political parties at the start of the election campaign [Osw.waw.pl], 17. 9. 2014 [cit. 10. 6. 2015]. Dostupný z WWW: <http://www.osw.waw.pl/en/publikacje/analyses/2014-09-17/ukraines-political-parties-start-election-campaign>.

24 Olszański, Tadeusz: Ukraine's political parties at the start of the election campaign [Osw.waw.pl], 17. 9. 2014 [cit. 10. 6. 2015]. Dostupný z WWW: <http://www.osw.waw.pl/en/publikacje/analyses/2014-09-17/ukraines-political-parties-start-election-campaign>.

25 Foxall, Andrew, Kessler, Oren: Yes, There Are Bad Guys in the Ukrainian Government [ForeignPolicy.com], 18. 3. 2014 [cit. 10. 6. 2015]. Dostupný z WWW: <http://foreignpolicy.com/2014/03/18/yes-there-are-bad-guys-in-the-ukrainian-government/>.

	Vícemandátové obvody		Jednomandátové obvody			
Strana	% získaných hlasů	Počet mandátů	Počet mandátů	Součet mandátů	všech	% získaných mandátů
Lidová fronta	22,14	64	18	82		19,38
Blok Petra Porošenka	21,82	63	69	132		31,20
Svépomoc	10,97	32	1	33		7,80
Opoziční blok	9,43	27	2	28		6,85
Radikální strana	7,44	22	0	22		5,20
Baťkyvščina	5,68	17	2	19		4,49
Svoboda	4,71		6	6		1,3

Volební účast byla 52,4 %. Podle některých zdrojů nemohlo více než 5 milionů voličů odevzdat svůj hlas z důvodu ruské anexe Krymu a dění na východě země.²⁶

V rámci stranického složení současné Nejvyšší rady je důležité upozornit na několik aspektů. S vývojem na východě země je možné identifikovat několik dělicích linií. První z nich je „tradiční“ dělicí linie ukrajinského systému na centrum a periferii, která vždy kopírovala národnostní složení země. Národnostní základ této dělicí linie je ale postupně oslabován. Národnostní princip je nahrazován rozdělením na „státotvorné“ strany, zdůrazňujícími svrchovanou existenci ukrajinského státu v současných hranicích, na jedné straně a proruské strany na straně druhé. Proruské strany nejsou pouze zástupci ruské národnostní menšiny, ale reprezentují spíše někdejší status quo. Společně s první dělicí linií jde ruku v ruce také míra podpory evropského směřování Ukrajiny.

Dalším výrazným dělením současného stranického systému je vztah k řešení situace na východě země. Zatímco nejsilnější Blok Petra Porošenka je pro mírové řešení konfliktu, i díky tomu, že prezident Porošenko sjednal a podepsal obě Minské dohody, Lidová fronta premiéra Jaceňuka a další strany jsou pro silové řešení. Existenci tohoto rozdělení potvrzují také volební výsledky na východě země, kde sice stále dominuje strana Opoziční blok, je ale následována Blokem Petra Porošenka (viz dále tabulka 2).

Slábnoucí vliv politických stran podél linie centrum–periferie naznačuje také propadnutí tradiční proruské strany v zemi (Komunistické strany Ukrajiny). Strana celostátně získala pouze 3,88 % hlasů, čímž nepřekročila 5% uzavírací klauzuli.²⁷ Největší podporu ale strana získala v Luhanské (11,88 %) a Doněcké (10,25 %) oblasti.²⁸

26 Kirchick, Jamie: Ukraine Wins [ForeignPolicy.com], 28. 10. 2014 [cit. 10. 6. 2015]. Dostupný z WWW: <http://foreignpolicy.com/2014/10/28/ukraine-wins-2/>.

27 CVK.gov.ua: Extraordinary parliamentary election 2014. Dostupný z WWW: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2014/wp300e?PT001F01=910>.

28 CVK.gov.ua: Extraordinary parliamentary election 2014, Communist party of Ukraine. Dostupný z WWW: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2014/wp302E?PT001F01=910&pf7171=142>.

Povolební situace

Dohled nad parlamentními volbami převzala Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE). Pozorovatelská mise zahájila svou působnost v polovině září 2014 na pozvání ukrajinského ministerstva zahraničí. Mise konstatovala, že volby proběhly podle standardů, a dále doporučila dílčí změny volebního systému.²⁹

Předběžnou zprávu pozorovatelské mise OBSE přivítali zástupci EU, jmenovitě někdejší předseda Evropské komise José Manuel Barroso a předseda Evropské rady Herman Van Rompuy. Vedle toho také zdůraznili potřebu rychlého sestavení nové vlády, která měla za úkol řešit situaci na východě země a hospodářskou situaci.³⁰

Novou vládu odsouhlasila Nejvyšší rada na začátku prosince 2014.³¹ Nejvyšší rada rovněž souhlasila s Pavlem Klimkinem jako ministrem zahraničí a Stěpanem Poltorakem jako ministrem obrany (podle čl. 85 bod 12 ústavy). Vláda se skládá z proevropských pravicových stran.

29 Pozorovatelská mise kritizovala především fakt, že zvolený poslanec ztratí mandát, jestliže se nestane členem poslaneckého klubu strany, za kterou byl zvolen. Další dlouhodobá připomínka směřuje k volebnímu systému, především vymezení jednomandátových obvodů a špatné administraci zapsaných voličů v těchto obvodech. To podle OBSE může vést k machinacím s volebním obvody ve prospěch určitého kandidáta (především jazykové či národnostně definovaného).

OBSE.org: Ukraine Early Parliamentary Elections 26 October 2014 OSCE/ODIHR Election Observation Mission Final Report, s. 7. Dostupný z WWW: <http://www.osce.org/odihr/elections/ukraine/132556?download=true>.

30 Europa.eu: Joint statement on the parliamentary elections in Ukraine by the President of the European Commission José Manuel Barroso and the President of the European Council Herman Van Rompuy, 27. 10. 2014. Dostupný z WWW: http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-14-341_en.htm.

31 Euractiv.com: Rada approves new Ukraine government, 3. 12. 2014. Dostupný z WWW: <http://www.euractiv.com/sections/europes-east/rada-approves-new-ukraine-government-310538>.

Tabulka 2 zobrazuje procentuální zisky stran v jednotlivých administrativních oblastech.³² Zobrazeny jsou pouze ty strany, které získaly celostátně více jak 5 % hlasů, a byly jim tedy přerozděleny mandáty v poměrné složce. Výjimku tvoří Komunistická strana Ukrajina, která je uvedena, aby bylo zřetelné, ve kterých oblastech má strana podporu.

Tabulka dále obsahuje u těchto stran počet získaných mandátů v jednomandátových obvodech (většinová složka volebního systému). Dále je také uveden počet nezávislých kandidátů, kteří byli zvoleni v jednomandátových obvodech.

Oblasti jsou seřazeny od západu země na východ. Z dat vyplývá, že směrem na východ a jihovýchod země vzrůstá podpora strany Opoziční blok a částečně také Komunistické strany Ukrajiny. V oblastech, v nichž vyhrála strana Opoziční blok, se na druhém místě umístila strana Blok Petra Porošenka. To svědčí o určité středovosti této strany ve vztahu k řešení situace na východě země (viz předchozí výklad). Směrem na východ se také snižuje volební účast. V Doněcké a Luhanské oblasti byla volební účast kvůli pokračujícím střetům povstaleckých a vládních ozbrojených jednotek nejnižší.

Tabulka 2: Volební výsledky v jednotlivých administrativních oblastech, parlamentní volby 2014

	Volební účast v %	Lidová fronta	Blok Petra Porošenka	Svépomoc	Opoziční blok	Radikální strana	Baťkyvščina	Komunistická strana Ukrajiny	Nezávislí kandidáti (jednomandátové obvody)
Celkem	52,42	22,14	21,82	10,97	9,43	7,44	5,68		
Zakarpatská oblast	43,62	25,63	28,5	9,63		6,83	5,12		5
			1						
Lvovská oblast	69,77	33,03	20,42	18,78		5,35			5
		1	5	1					
Ivanofrankivská oblast	63,64	37,48	18,25	14,69			6,19		1
		2	4						
Volyňská oblast	64,19	33,22	16,89	11,46	9,7		7,48		3
		2							
Černovická	47,64	32,39	21,2	8,56		8,79	7,45		

32 Dělení podle oblastí je zde použito čistě z geografických důvodů, oblasti nemají ve volebním systému žádný význam.

Zdroj dat: CVK.gov.ua: Extraordinary parliamentary election 2014 – Parties, that obtained 5% and more votes in the region of Ukraine. Dostupný z WWW: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2014/wp315E?PT001F01=910>.

CVK.gov.ua: Extraordinary parliamentary election 2014 – Data on vote counting at precincts within single-mandate districts. Dostupný z WWW: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2014/wp039e?PT001F01=910>.

	Volební účast v %	Lidová fronta	Blok Petra Porošenka	Svépomoc	Opoziční blok	Radikální strana	Bat'kivščina	Komunistická strana Ukrajiny	Nezávislí kandidáti (jednomandátové obvody)
oblast		2	2						
Ternopilská oblast	68,22	36,5	19,73	11,3		6,59	6,31		1
			3						
Rovenská oblast	58,62	29,31	24,21	11,8		7,91	6,65		
		1	2				1		
Chmelnycká oblast	59,29	26,9	24,98	10,39		9,33	7,65		6
			1						
Vinnycká oblast	57,32	22,41	37,45	7,59		6,9	6,6		3
			5						
Žytomyrská oblast	55,90	26,39	23,3	9,12		10,63	6,52		3
		1	2						
Oděská oblast	38,42	9,76	19,63	7,23	18,5	5,41		8,97	8
			2						
Mykolajivská oblast	41,77	14,6	20,64	7,71	15,88	7,78		9,21	1
			5						
Kirovohradská oblast	52,67	23,66	21,73	7,9	7,0	11,67	8,34		3
			2						
Čerkaská oblast	55,04	26,79	22,5	9,83		10,5	6,44		5
			2						
Kyjevská oblast	56,55	28,25	24,28	13,13		6,56	6,56		3
		2	3						
Kyjev	55,29	18,70	23,95	21,39			5,22		3
		3	5						
Černihovská oblast	56,02	19,49	21,46	7,63		16,42	7,43		
		1	4						

	Volební účast v %	Lidová fronta	Blok Petra Porošenka	Svépomoc	Opoziční blok	Radikální strana	Bat'kivščina	Komunistická strana Ukrajiny	Nezávislí kandidáti (jednomandátové obvody)
Chersonská oblast	40,59	16,14	22,26	6,7	10,39	8,98	5,68	8,91	1
			4						
Dněpropetrovská oblast	47,09	12,24	19,48	8,59	24,27	7,59		5,29	9
			7						
Zápороžská oblast	46,15	10,91	16,94		22,18	5,92		9,75	5
			4						
Poltavská oblast	53,79	23,33	23,24	9,22	5,33	10,85			3
		1	3						
Sumská oblast	53,66	21,81	25,9	8,28		10,61	7,19		2
		1	2				1		
Doněcká oblast	32,27	6,14	18,22		38,69			10,25	10
			1		1				
Luhanská oblast	31,62	5,94	14,32	5,14	36,59	5,36		11,88	4
					1				
Charkovská oblast	44,46	8,13	15,17	7,49	32,16	6,38		8,53	13
		1							

Použité zdroje

Centrum pro východní studia (OSW.waw.pl)

Electionguide.org

Europa.eu

Foreignpolicy.com

Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (Osce.org)

Rada Evropy (Venice.coe.int)

Ústřední volební komise CVK.gov.ua

Zpravodajské portály